

Τρόποι χρήσης του υγρού πυρός.

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Και ο δρόμωνας* (τύπος πολεμικού πλοίου) ας έχει σε κάθε περίπτωση μπροστά στην πλώρη σίφωνα (σωλήνα), κατασκευασμένο από χαλκό, με τον οποίο θα εκτοξεύεται το υγρό πυρ κατά των εχθρών.

Πολλές δραστηριότητες επινοήθηκαν από τους παλαιούς και τους νεότερους κατά των εχθρικών πλοίων και των πολεμιστών που επιβαίνουν σ' αυτά, όπως, για παράδειγμα η εκτόξευση υγρού πυρός από τα σιφώνια με βροντή και καπνό που σκεπάζει τα

σιφώνια. Εμείς συμβουλεύουμε να εκτοξεύονται και χύτρες γεμάτες υγρό πυρ, σύμφωνα με τη μέθοδο συσκευασίας που υποδείχθηκε. Όταν συντρίβουν οι χύτρες, τα πλοία των εχθρών θα αρπάξουν εύκολα φωτιά.

Πρέπει να χρησιμοποιείται και μια άλλη μέθοδος: η ρίψη με το χέρι των μικρών σιφωνίων, που ονομάζονται χειροσίφωνα και τα κρατούν οι στρατιώτες πίσω από τις σιδερένιες ασπίδες τους. Αυτά επινοήθηκαν και κατασκευάστηκαν πρόσφατα.

Μ' αυτά

το υγρό πυρ θα εκτοξεύεται καταπρόσωπα στους εχθρούς.

Ναυμαχικά Λέοντος Στ', έκδ. Α. Dain, Παρίσι 1943, 20,29-30.

Η φράση που έμεινε...

Την ελληνική ιδιωματική φράση <<πήραν τα μυαλά του αέρα>> την λέμε και στις

μέρες μας. Εκείνη την εποχή όμως αυτό σήμαινε κάτι άλλο. Το υγρό πυρ εξαπολυόταν με διαφόρους μηχανισμούς. Στην πλώρη των πλοίων των βυζαντινών υπήρχε ένα μπρούτζινο λιοντάρι μέσα από το ανοιχτό στόμα του οποίου εξακοντίζονταν μακριά το φονικό υγρό. Για να γίνει αυτό δυνατό, στο κεφάλι του λιονταριού κατέληγαν δύο σωλήνες, ο ένας εξόδου του υγρού πυρός και ο άλλος εισόδου του αέρα όπου με χειροκίνητη αντλία γινόταν κατάθλιψη αυτού. Επομένως, για να εξακοντιστεί μακριά το υγρό πυρ, έπρεπε προηγουμένως τα «μυαλά» (κεφάλι) του λιονταριού να πάρουν αέρα.

εικόνα : Ρίψη υγρού πυρός με σιφώνι κατά τη διάρκεια πολιορκίας και χειροβομβίδες που γεμίζονταν με υγρό πυρ.

Πηγή: [facebook.com](https://www.facebook.com)